

iTeach: Experiențe didactice

ISSN 2247 – 966X

Nr. 104 / Aprilie 2020

104

Se mai interesează cineva de elevii și profesorii aflați în criză emoțională, cognitivă, comportamentală din cauza situației actuale?

| **Gabriel Teodorescu**

Procrastinarea în rândul elevilor: 10 pași pentru înțelegerea și prevenirea fenomenului

| **Laura Bușilă**

Educația online în perioada de criză – succes sau insucces școlar?

| **Ionita Timis**

Tehnologii Google utilizate în educație

| **Dorina Ursachi**

Învățarea prin experiență: De la „puțin pentru noi” la „All4Brad”

| **Adrian Fărău**

Jurnalul profesorului-părinte în perioada #STĂMACASĂCUFOLOS!

| **Nicoleta Stanciu**

La distanță, dar împreună pe TwinSpace

| **Ludmila Cojocari**

Avantajele și dezavantajele teleșcolii

| **Daniela-Eugenia Vodiță**

Starea de bine a preșcolarului în contextul actual al izolării

| **Nica-Rozalia Oros**

Profesor în timpul pandemiei...

| **Anca-Marcela Nădășan**

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experientedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea
Profesorilor)

dr. Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (Institutul de Științe ale Educației)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea
Personalului Didactic)

dr. Ema FÂCIU (Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Școala doctorală; Casa
Corpului Didactic "Grigore Tăbăcaru" Bacău)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Se mai interesează cineva de elevii și profesorii aflați în criză emoțională, cognitivă, comportamentală din cauza situației actuale?

De **Gabriel Teodorescu**

Din 11 martie 2020, școlile sunt închise, iar cursurile sunt suspendate conform deciziei Ministerului Educației, la propunerea Comitetului Național pentru Situații de Urgență. Urmează tot felul de adrese din partea decidenților din minister către inspectoratele școlare teritoriale și pe cale ierarhică în jos către directorii de școli, și cadrele didactice, prin care se solicită implicarea tuturor profesorilor în activități de învățare online cu elevii.

În contextual actual, ținând cont de evoluția situației din țară și de pe mapamond, decidenții politici de la noi ar trebui să se gândească și la faptul că multe persoane pot fi în diverse situații de criză, cei mai expuși fiind elevii, indiferent de ciclul de învățământ, dar mai ales să caute soluții viabile alături de specialiști, psihologi, sociologi și medici psihiatri. Am constatat că există și o adevărată frică de „ceilalți” din partea celor mici și mari, însă e posibil ca în următoarea perioadă să asistăm la multiple cazuri de agorafobie, indiferent de vârstă, și chiar la diferite tipuri de psihoze sociale. Decidenții din minister trebuie urgent să ia în considerare și acest aspect, iar părinții, pe cât posibil, să asigure o comunicare intrafamilială și activități diverse, mai ales cu cei mici.

Ca de obicei, Ministerul solicită și în genere plasează răspunderea către inspectoratele școlare județene și directorii de unități școlare. Apar tot felul de platforme online, clase virtuale de învățare, softuri educaționale, spații virtuale - digital.educared.ro - profesori inimoși care țin legătura cu elevii lor, însă se uită un lucru - învățarea la distanță nu este specifică celor mici și nici adolescenților, precum și faptul că nu toți elevii pot avea acces la acest tip de învățare. Trecem și peste faptul că la o simplă căutare pe net găsim N! platforme educaționale online, spre exemplu, aprobată din anul 2018 de către minister ca și auxiliar didactic pentru elevii de clasele I-VIII, este Mykoolio - www.mykoolio.com/. Sunt de acord și cu faptul că aceste platforme de tip e-learning, permit tot felul de activități, au resurse asociate, evaluarea se face online/offline, comunicarea este sincronă/asincronă, însă câți dintre elevii din toate ciclurile de învățământ, după 2 săptămâni și ceva, mai sunt entuziasmați de acest tip de învățare?

În plus, în România avem și zone defavorizate, comunități într-un fel rupte de realitatea acestor zile, copii debarasați, părinți derutați și îngrijorați pentru ziua de mâine. Școala, așa cum o știam toți cu elevi, profesori, părinți, s-a mutat în case/apartamente de bloc, iar presiunea asupra celor mici va ajunge probabil la o valoare critică.

Mulți dintre elevi stau în fața calculatorului încă de la ore matinale până târziu, neavând posibilitatea de a mai ieși în aer liber. Există puține dovezi care să susțină afirmațiile conform cărora programele TV și softurile educaționale pot îmbunătăți abilitățile sociale și lingvistice ale elevilor. Conform studiilor realizate de medici pediatri americani și specialiștii în domeniul sociologiei și

științelor educației publicat de AAP - American Academy of Pediatrics, programele TV și filmele educaționale nu au relevanță pentru copii. Noile orientări și recomandări în domeniu indică interzicerea acestor practici, dar mai ales îi consiliază pe părinți spre a-și ajuta copii să gândească creativ și să-ți dezvolte abilități motorii și de raționament prin jocuri și jucării nestructurate pentru cei mici începând cu clasa zero până în clasa a-IV-a. Tot pe această temă, jurnalul American Medical Association, analizând studii publicate până în prezent, consideră că o ora petrecută în fața ecranului este mai mult decât nocivă pentru sănătatea subiecților mici.

În ultima vreme, unii părinți au reușit să-și scoată din casa copii încolonați la plimbări scurte în afara locuințelor lor, cu mănuși și măști pe față, evident după instructajul prealabil cu cei mici. Problematika este cu mult mai complexă, mulți dintre părinți încă merg la muncă iar cei mici și adolescenții stau singuri în casă, mulți consideră că sunt stresați de atâtea teme și evaluări online, în județele unde inspectoratele școlare au dat la rândul lor tot felul de adrese către directorii de școli.

Trebuie tras un semnal de alarmă referitor la faptul că mulți dintre copii și adolescenți ar putea suferi în următoarea perioadă atacuri de panică datorită situației determinate de starea de urgență (exemple destule în mediul online, pe siteurile de socializare și în diferite grupuri de WhatsApp ale elevilor/ părinților/ profesorilor). Majoritatea elevilor au stat în casele lor, iar mulți dintre ei sunt deja saturați cu filmulețe, animații și jocurile interactive, exerciții cu feedback imediat, teste de exersare și evaluare, lecții interactive, experimente virtuale și rapoarte de activitate. În plus, avalanșa știrilor alarmiste din mass-media referitoare la scenariile posibile referitor la reluarea și finalizarea acestui an școlar i-au debarolat total pe cei mari.

Pornind de la tulburări ușoare anxios-depresive, atacuri de panică, psihoze, boli endogene, datele OMS relevă că 9-10% din populația României suferă de depresie ușoară până la episoade de depresie majoră. (Sursa: comunicatemedicale.ro/psihiatrie/2631-Comunicat-de-presa:-Romania-crestere-alarmana-a-numarului-de-bolnavi-psihiici/)

Decizie grea pentru Ministerul Educației și Cercetării, însă cred că, prin deciziile viitoare, ministerul trebuie să găsească aceea stare de echilibru în primul rând la nivelul beneficiarilor sistemului de educație, prin atragerea în comisiile de decizie a unor psihologi, sociologi și medici psihiatri. Să nu uităm faptul că anul școlar în curs se termină pe 31 august 2020.

Procrastinarea în rândul elevilor: 10 pași pentru înțelegerea și prevenirea fenomenului

De **Laura Bușilă**

Procrastinarea, deși un fenomen extrem de răspândit, pare să fie o variabilă mai degrabă ignorată de noi, cadrele didactice, în demersul nostru de a ajuta elevii să își atingă adevăratul potențial. Lucrarea de față își propune să clarifice conceptul și să creioneze cadrelor didactice 10 pași prin care își pot ajuta elevii să depășească tendința lor de amânare a sarcinilor.

Termenul de procrastinare provine din latinescul „procrastinare” și înseamnă amânare, întârziere, extindere, a lăsa pe mai târziu inițierea unor sarcini. Procrastinarea este un comportament irațional de amânarea a sarcinilor, de înlocuire a activităților prioritare cu activități mai puțin urgente. Acest fenomen poate fi temporar sau permanent și poate fi definit din două perspective: (a) comportamentală, ca fiind un act concret de amânare a unei sarcini și (b) cognitivă, ca fiind o amânarea a deciziilor (Rosario et al, 2009).

Credința că „mâine” sau „mai târziu” este timp pentru a se realiza activitățile specifice școlii nu este altceva decât un impediment major în drumul spre succes. Mulți elevi au folosit cel puțin o dată această strategie de amânare, pornind la drum cu diverse raționalizări pentru a se convinge că este în regulă să „lași pe mai târziu”. Finalitatea este previzibilă: în cea mai mare parte, realizarea grăbită a activităților școlare duce la un proces superficial de învățare ceea se concretizează în rezultate sub potențial sau chiar eșec școlar.

Procrastinarea are efecte negative atât asupra rezultatelor școlare cât și asupra stării generale a elevului în sensul că acei elevi care procrastinează pot resimți frustrare, vină, stres sau anxietate.

Pentru a putea aborda corect situațiile de acest tip la nivelul clasei, vom face distincția între procrastinarea decizională procrastinare evitantă și procrastinarea pe baza stimulării (Ferrari, 1992, apud Blunt, 1998). Analizând cauzele din spatele acestui comportament, putem identifica și o serie de strategii pe care profesorul le poate aplica la clasă pentru a preveni apariția procrastinării în rândul elevilor săi.

• **Procrastinarea bazată pe stimulare (arousal procrastination)** se referă la acel comportament de amânare ce își are originea în motivația elevului de a își crește starea fiziologică și psihologică de stimulare intensă determinată de lucrul contra-timp. Senzația născută din sarcina realizată în ultimul minut este o recompensă în sine pentru indivizi, aceștia căutând moduri în care să resimtă trăirea, asemenea adrenalinei, cât mai des. Unui astfel de elev trebuie să i se construiască motivația intrinsecă pentru sarcinile propuse. Ajută foarte mult să cunoască implicațiile practice ale activității pe care o desfășoară. La nivelul clasei pot fi organizate mici concursuri care să-i satisfacă nevoia de emoție puternică.

• **Procrastinarea evitantă (avoidant procrastination)** descrie un comportament de amânare ce este caracteristic elevilor care încearcă, conștient sau inconștient, să își protejeze stima de sine. Amânarea devine astfel scuză pentru eventualul eșec cu care ar putea să se confrunte. Mai exact, stima de sine este protejată în acest context în care un determinat extern (nu m-am pregătit la timp/ nu am mai avut destul de mult timp la dispoziție) devine cauza eșecului și nu un determinat intern (nu am înțeles informația predată/ este greu pentru mine să învăț asta). Cu un astfel de elev se lucrează făcând o prioritate din valorizarea lui. Se oferă feedback personalizat, se normalizează eroarea și se apreciază fiecare context în care elevul depune un efort real, indiferent de corectitudinea produsului final.

• **Procrastinarea decizională (decisional procrastination)** este o formă a procrastinării ce conține, pe de o parte, credința individului că este incapabil să ia o decizie corectă iar, pe de altă parte, un oarecare nivel de pesimism cu privire la corectitudinea deciziei luate. Elevul evită să se pronunțe în luarea deciziilor

legate de sarcină deoarece se teme cu privire la capacitatea sa de a lua decizii corecte. În acest context, discuția cu părintele sau analiza atentă a istoricului familial pot ajuta profesorul să aleagă strategia corectă de acțiune, făcând echipă cu părintele copilului. Valorizarea și crearea unor oportunități în care elevul se simte responsabilizat pot ajuta enorm la schimbarea gândurilor negative cu privire la sine.

Procrastinarea poate avea și alte cauze precum lipsa motivației pentru învățare, lipsa abilităților necesare realizării sarcinilor școlare, abilități scăzute ale managementului timpului, teama de eșec, frica de succes, lipsa de interes pentru materia în sine, lipsa abilităților de luare a deciziilor, rebeliune sau rezistență, impulsivitate, influența negativă a colegilor (Bojuwoye, 2019).

Ce putem face pentru elevii noștri?

1. Învățați elevii cum pot împărți un proiect mare în părți mai mici, ușor de urmat; fiecare pas atins va hrăni nevoia de competență a elevului și va juca rol în construirea încrederii în forțele proprii;
2. Faceți apel la ariile de interes ale elevilor, folosiți exemple raportate la pasiunile și curiozitățile lor reale; ajutați-i să înțeleagă aspectele practice ale materiei predate.
3. Asigurați-vă că fiecare elev își cunoaște stilul de învățare potrivit. Apelați la consilierul școlar pentru teste specifice pentru a avea un tablou al clasei, din perspectiva stilurilor de învățare;
4. Întăriți încrederea în sine a elevilor prin feedback personalizat. În acest sens, nu este de ajuns să felicităm elevul pentru un lucru făcut ci e necesar să explicăm exact ce anume a făcut bine pentru a încuraja repetarea aceluși comportament;
5. Pregătiți un plan de recompensă, potrivit vârstei și nevoilor copilului: aprecieri, încurajări, fețe zâmbitoare, minute de pauză, timp bonus la un test, etc.
6. Povestiți-le elevilor despre importanța unui spațiu de studiu care să invite la concentrare, atenție și învățare. Oferiți puncte bonus pentru elevi care dovedesc, prin fotografii, că și-au organizat spațiul de lucru;
7. Promovați ideea unui ritm de viață care favorizează învățarea: somn suficient, mâncare sănătoasă, sport etc.;
8. Sprijiniți-vă elevi în demersul lor de a stabili obiective SMART. Ajutați-i să înțeleagă că un obiectiv prea mare poate copleși și rămâne adesea abandonat în timp ce obiectivele măsurabile pot fi mai ușor vizualizate și atinse;
9. Folosiți metafore pentru a ajuta elevii să înțeleagă procrastinarea. Îi puteți invita chiar să deseneze procrastinarea și să vizualizeze o manieră în care să învingă această tendință. Invitați-i să găsească proverbe potrivite acestui comportament;
10. Stabiliți un interval de timp în care e ok să amâne sarcina (de exemplu maxim 5 minute de pauză până începi, fără amânări ulterioare).

„Amânarea este un hoț de timp.” – John Dos Passos

Bibliografie

- Bojuwoye, O. (2019). Causes of Academic Procrastination Among High School Pupils with Learning Disabilities in Ilorin, Kwara State, Nigeria.
- Rosario, P., Costa, M., Nunez, J. C., Gonzalez- Pienda, J., Solono, Papula., & Valle, Antonio, 2009, Academic Procrastination: Associations with Personal, School, and Family variables. The Spanish Journal of Psychology, 12 (1):118-127.
- Blunt A., 1998, Task Aversiveness and Procrastination: A Multi-Dimensional Approach to Task Aversiveness Across Stages of

Educația online în perioada de criză – succes sau insucces școlar?

De **Ionita Timis**

Trăim vremuri fără precedent, atât pe plan social, medical, economic, financiar, psihologic, spiritual, cât și educațional, cauzate de pandemia Coronavirus care a cuprins întregul mapamond. Toate aceste sectoare au fost afectate, iar primele măsuri care s-au impus încă de la început au vizat restricția privind educația în forma clasică, la școală, în colectivitate. Astfel că, elevii din întreaga țară au avut șansa sau nășansa unei altfel de educații, respectiv educația online. Vom vorbi despre metodele și abordarea din învățământul românesc de criză în comparație cu cea folosită la nivel internațional.

SRI International a întocmit pentru Departamentul Educației al Statelor Unite un raport prin care au fost analizate o serie de studii comparative cu privire la educația online și cea tradițională, din sala de clasă, pentru perioada 1996-2008, ajungând la concluzia că, în medie, elevii care au învățat într-un mediu online au avut rezultate mai bune la teste decât cei care au beneficiat de instruire față-n față cu profesorul. Pentru perioada menționată de 12 ani, au fost identificate în raport 99 de studii în care au fost realizate comparații cantitative între rezultatele educației online și cele ale educației tradiționale, la aceleași cursuri. Analiza realizată pentru Departamentul Educației a arătat că, în medie, elevii care au urmat o parte sau toate cursurile online înregistrează la teste o rată de succes de 59%, în comparație cu rata medie de succes a elevilor din sala de clasă, care este de 50%. Aceasta este o diferență modestă, dar semnificativă din punct de vedere statistic și foarte relevantă din punct de vedere pedagogic. [1]

Această formă de educație nu este o metodă actuală, ci are istorie, încă de la dezvoltarea tehnologiei la nivel internațional. „*Tehnologia va fi folosită pentru crearea unor noi feluri de comunități de învățare ale elevilor*”, a declarat profesorul de la Universitatea din Arizona, Philip R. Regier. „*Oamenii au dreptate atunci când spun că prin educația online lucrurile nu se vor mai petrece în sala de clasă. Însă greșesc, cred eu, când presupun că prin aceasta învățarea va deveni o activitate independentă, personală. Învățarea trebuie să se petreacă într-o comunitate.*”

Dacă până acum, elevii români au cunoscut comunitatea școlară colectivă, care presupunea îmbinarea învățării tradiționale cu învățarea pe baza tehnologiei, dar în cadrul colectivității școlare, în această vreme de criză, învățarea s-a limitat doar la învățarea online. Educația românească nu a fost pregătit pentru așa salt. A fost luată pe nepregătite. În condițiile date, a trebuit să facem față, profesori, elevi și părinți; a trebuit să ne adaptăm din mers. Asupra acestei metode de învățare s-au ridicat nenumărate controverse. „*Semnificația esențială a studiului ține de faptul că demonstrează că educația online este în prezent nu doar mai bună în lipsă de altceva, ci tinde de fapt să fie mai bună decât instruirea convențională*”, a afirmat Barbara Means, coordonatorul studiului și psiholog educațional la SRI International [1].

Controversa de care vorbeam mai sus privește atitudinea elevilor, a profesorilor și a părinților. Prima categorie este cea mai afectată. De fapt, elevii claselor terminale, care au de susținut examene naționale și de Bacalaureat sunt cei mai afectați, deoarece ei stau în suspans cu pregătirile, cu nesiguranța datei examenului, cu frica înghețării anului școlar, cu insuficiența pregătirilor, cu materia neterminată la clasă și cu atâtea și atâtea temeri.

Cu toată că planează asupra lor frica imposibilității susținerii examenelor, în condițiile date, totuși sunt într-o stare de letargie, de lipsă de ambiție, de „duh de vacanță”, cu toate că ar trebui să fie cea mai intensă perioadă de pregătire pentru examene. Dacă în familie au frați, care sunt în diverse clase, și care își permit mai multă relaxare sau o atitudine de lipsă de responsabilitate, așa cum o aveau la școală, aceștia au o influență de stagnare în procesul pregătirii. Își permit să doarmă mai mult, seară de seară urmăresc câte un film sau desene animate (atitudine specifică vacanței), urmăresc mai mult informațiile de pe rețelele de socializare, nu trimit temele la timp, știind că nu au dreptul să fie notați. Această atitudine a fraților, încetinesc procesul de pregătire al celor care se pregătesc pentru examenele naționale și bacalaureat.

Elevii care nu au niciun examen se comportă cu detașare – resping, pe de o parte, această modalitate de învățare online, dar, pe de altă parte se bucură de o „vacanță bine-meritată”. Prima atitudine este cea de dispreț față de principiile învățării temeinice. Profesorii trimit teme extenuante, chiar lecții, nu doar fișe de consolidare a cunoștințelor, așa cum a cerut Ministerul. Sunt teme lungi, uneori imposibil de realizat. Profesorii nu estimează greutatea și complexitatea temelor. Doar încarcă pe platformă, dau termene și așteaptă răspunsurile elevilor. Nu se gândesc cât de multe teme poate avea un elev și, în majoritatea cazurilor, nu oferă feedback consistent. Elevii sunt puși să muncească de două ori mai mult în această perioadă decât în ar fi făcut-o în colectivitatea școlară, unde profesorul era sprijinul și dădea imboldul.

Profesorii mai programează și *meeting*-uri cu clasa de elevi. Copiii sunt bombardați de atâtea solicitări, încât, într-o reacție de protecție, le ignoră și nu mai sunt dispuși să le facă, considerându-i pe profesori prea puțin empatici în această perioadă de criză. La întâlnirile clasei cu profesorii, elevii sunt plictisiți; unii simt nevoia să deranjeze ora; alții stau tolăniți în pat, ba chiar în pijamale. Nu au acea atitudine de respect pe care o impune sala de clasă și prezența profesorului. Elevii nu înțeleg conținuturile predate. Nu pot fi implicați toți la răspuns. Într-un cuvânt, din perspectiva elevilor, această metodă de educație online nu este eficientă deloc. Obişnuiri cu alte abordări, copiii simt nevoia să fie împreună, să învețe în același spațiu și să socializeze în mod real, față către față, cu colegii și cu profesorii.

Trebuie să se ia în calcul imposibilitatea tuturor elevilor de a deține echipamentele prin care să intre online cu profesorii. Din păcate, copiii de la țară, care nu dețin mijloace tehnologice, sunt defavorizați față de cei din oraș care au laptopuri, PC-uri, tablete.

Chiar dacă se dorește o extindere a programului de învățare online, totuși, eficiența acestei metode de educație este foarte scăzută pentru elevii cu rezultate slabe la învățătură [2].

Un alt aspect care ține de perspectiva elevului, este starea psihologică prin care trec copiii în această perioadă. Din păcate, mulți profesori nu reușesc să se transpună în situația copiilor, nu

trăiesc empatic starea elevilor. Ei știu că trebuie să fie remunerați, fapt pentru care își fac datoria și îi încarcă cu teme. Copiii au gânduri negre, în aceste vremuri, și ar trebui consiliați, măcar o dată pe săptămână [3].

Mulți nu se exteriorizează și nu spun nici măcar părinților ceea ce gândesc. Auzind de atâta moarte în jur, probabil că gândesc și ei, din perspective lor: „Nu cumva și părinții mei s-ar putea îmbolnăvi și ar putea să moară?”. Majoritatea macină gândurile cele mai negre – o spun și din propria experiență de părinte.

Desen realizat de o elevă pentru această perioadă de criză

Profesorii ar trebui să gândească empatic, să se pună în situația copiilor, să-i înțeleagă și să nu-i streseze cu prea multe teme, deoarece aceste lecții oricum se vor relua, după încheierea acestei situații. Dacă Ministerul a cerut profesorilor să păstreze legătura cu elevii doar cu scopul consolidării, ar trebui să fie mai maleabili și să se conformeze.

Din perspectiva profesorilor, situația este de asemenea nuanțată. Cadrele didactice nu au intrat într-o perioadă de vacanță, iar mulți sunt conștienți că materia nu poate fi parcursă doar dacă profesorul trimite lecția pe o platformă educațională prin care colaborează cu elevii. Utilizarea unei astfel de platforme are și avantaje, precum stocarea materialului educațional pentru clasă, comunicarea eficientă cu toți elevii, nu doar prin intermediul unui elev, pe grupuri precum Whatsapp sau Messenger, partiționarea platformei pe canale de clase, posibilitatea de *meeting* cu întreaga clasă.

Dezavantajele par a fi mai mari pentru profesori: nu au certitudinea însușirii cunoștințelor de către elevi, nu pot să fie evaluați toți elevii, nu li se pot verifica temele, nu poate fi eficientă comunicarea etc [2]. Starea de nemulțumire a profesorilor își are originea în propria lor conștiință. Simt că nu sunt la eficiența lor maximă, că nu își pot face datoria așa cum și-ar dori, că nu este eficientă această metodă. Metodele de predare online necesită o pregătire și formare prealabilă. Suntem nepregătiți, din această perspectivă.

Atitudinea părinților vis-à-vis de această metodă educativă online este cea mai diversă. Începând de la nepriceperea unora de a folosi tehnologia, intrând în panică și disperare, până la admirația acestora pentru ceea ce fac profesorii, părinții sunt nevoiți să alege câteodată între doi sau trei copii, între deschiderea unei sesiuni video, descărcarea unor fișe, realizarea împreună a unor proiecte sau a unor teme. Au ajuns să fie mai epuizați decât copiii,

din cauza solicitărilor din această perioadă.

Concluzionând, dacă în alte țări au dezvoltat programe consistente, viabile, și au făcut cercetări prin care au demonstrat că educația cu mijloace și resurse digitale este mai eficientă, luând măsuri pentru ameliorarea ei constantă, experiența de la noi din țară nu e suficient pregătită și coordonată pentru a avea multe beneficii, ci, din contră, se pare că eșecul școlar își va pune amprenta pe învățământul românesc în acest an școlar.

Referințe:

- [1] Lohr, Steve (trad. Claudia Butaru). (2009). Educația online între educația din sala de clasă, conform unui studiu. În: Elearning.România. Online: elearning.ro/educatia-online-intrecede-educatia-din-sala-de-clasa-conform-unui-studiu
- [2] Istrate, Olimpiu (2020). Școala de acasă – o provocare nouă pentru elevi și o oportunitate pentru profesorii noștri. Online: eduvox.ro/scoala-de-acasa-o-provocare-noua-pentru-elevi-si-o-oportunitate-pentru-profesorii-noștri/
- [3] Teodorescu, Gabriel (2020). Se mai interesează cineva de elevii și profesorii aflați în criză emoțională, cognitivă, comportamentală din cauza situației actuale? În: iTeach: Experiențe didactice. Online: iteach.ro/experientedidactice/elevii-si-profesorii-in-criza-emotionala-cognitiva-comportamentala

Tehnologii Google utilizate în educație

De **Dorina Ursachi**

Scopul prezentei lucrări este cel de a aduce în prim plan tehnologia oferită de Google, cu accent pe aplicațiile ce vin în folosul elevilor, profesorilor, dar și a celor ce își doresc dezvoltarea proprie personală și profesională, fără a avea parte de prezența fizică a unui îndrumător, de un profesor ce ghidează procesul de învățare-evaluare. Dezvoltarea individului începe odată cu educația acestuia, iar avansul tehnologic este în strânsă legătură cu această dezvoltare, putând să o influențeze pozitiv, sau negativ, în funcție de când, cum și cât este utilizată. Pentru educație, integrarea tehnologiei este un mijloc de reîmprospătare a strategiei didactice, prin crearea unui nou tip de interacțiune profesor-elev. Aplicațiile Google oferă un spațiu virtual relativ, cu informații reale. Orice tehnologie necesită a fi înțeleasă, gestionată și implicată în mod corect, pentru a-și putea dovedi eficiența în acțiunea de extindere, de aprofundare și de aplicare a cunoștințelor.

Învățământul, un subiect amplu, complex, discutat și rediscutat, analizat, modificat, re-organizat, supus unui lung șir de transformări, datorat reglementărilor la nivel european și nu numai, precum și a evoluțiilor demografice, își pune amprenta, fără doar și poate, în toate aspectele funcționării unei țări, nerămânând un segment neatins.

Probabil cel mai evident aspect al influenței educației este observabil în prosperitatea economică a unei țări, în transmiterea și conservarea valorilor și tradițiilor (lucruri ce definesc în definitiv o nație), urmat îndeaproape de stabilitatea și dezvoltarea socială,

în dezvoltarea persoană etc. În România, se încearcă de 30 ani o „mărire de notă”, însă, după tot acest timp, sistemul educațional aduce niște statistici îngrijorătoare. În 2019, potrivit Institutului Național de Statistică, sistemul de învățământ este disproporționat (10% din școli sunt supraaglomerate, în vreme ce 58% nu prezintă capacități excedentare), există o rată a abandonul școlar timpuriu de 18,1%, (cu 8 procente peste media UE; nu există o abordare propriu-zisă a situației, se încearcă doar, sporadic, o îmbunătățire a calității învățământului în școlile cu rată ridicată de abandon). Anul trecut, 44000 absolvenți de învățământ preuniversitar au ales să își continue studiile în străinătate (majoritatea cu rezultate foarte bune). Lor li se adaugă milioanele de copii ale românilor plecați spre țările în care civilizația este dată de educație.

După 30 ani, trebuie conștientizată necesitatea schimbării paradigmei. Avem nevoie de metode moderne de predare, de a învăța să ne atragem elevii, să schimbăm mentalități. Trăim o perioadă cu schimbări rapide, ce nu s-au înregistrat de secole. Într-un carusel al avansării tehnologice, al vârstei tot mai precoce la care copii țin în mână telefoane, tablete și alte dispozitive moderne, poate ar trebui să punem accent mai mare pe această nișă.

Cantități enorme de informații sunt disponibile on-line, accesibile non-stop. Tehnologiile în curs de dezvoltare, cum ar fi Inteligența artificială, analiza Big Data, cloud computing, realitate augmentată și virtuală, își găsesc deja poziția în industria învățării; și nu fără motive.

Este lesne de observat ce beneficii aduce introducerea tehnologiilor în educație. Pornind de la formarea unor abilități, atât de necesare în toate domeniile active și până la motivarea și atragerea elevilor spre învățare, spre continuarea studiilor și spre aprofundarea acestora, putem afirma că lipsa tehnologiei din școli poate fi privită ca un handicap, oricât de urât ar suna. A nu oferi elevilor accesul la informația actualizată și a ne încăpățâna să mergem pe aceleași vechi programe, pe aceleași vechi metode de predare-evaluare, depășite de timp și timpuri, înseamnă a-i forța pe elevi să rămână în același punct, să nu avanseze, să nu se modele după cerințele lumii înconjurătoare și de a se trezi în punctul în care vor pierde în defavoarea unei persoane care a avut norocul de îndrumători conștienți de modificările și evoluția continuă a omenirii. Este de datoria noastră, ca dascăli, să le deschidem noi orizonturi.

Prin introducerea tehnologiei, educația ar deveni virtuală, dar ar rămâne reală. Prin utilizarea tehnologiei, beneficiile nu ar fi doar de partea celor instruiți. Printre beneficiile utilizării instrumentelor Google pentru școală, enumerăm:

- Un pachet de instrumente digitale pentru colaborare la clasă și o educație în pas cu tehnologia;
- Folosirea tehnologiei la clasă și pentru teme și proiecte îi ajută pe elevi să dezvolte abilități digitale necesare în secolul 21, stimulează gândirea critică și creativitatea;
- Suport tehnic 24/7, fără reclame, spațiu de stocare nelimitat, siguranța datelor;
- Disponibil oricând de pe orice dispozitiv indiferent de sistemul de operare;
- Google gestionează securitatea, serverele și actualizările;
- Instrumente educaționale concepute pentru lucrul în echipă care cresc eficiența și generează economii importante de timp

și de costuri.

Beneficii pentru administratorii TIC:

- Implementare gestionată prin consola de administrare Google disponibilă online care reduce cu 90% timpul necesar pentru suport;
- Consola de administrare permite delegarea rolurilor (de ex. profesorii pot reseta parola dar nu pot vizualiza alte informații);
- Suport tehnic 24/7 din partea Google prin telefon sau prin e-mail;
- Actualizări automate gratuite cu posibilitatea de a programa noi funcționalități.

Beneficii pentru profesori:

- Instrumente intuitive ușor de folosit la clasă care nu necesită o instruire intensivă și oferă economie de timp și energie;
- O mai bună colaborare profesor - elev și comunicare în timp real;
- Elevii lucrează împreună și folosesc simultan documentele care se salvează în mod automat (pregătiți pentru lucrul în echipă în viitor);
- Feedback documentat pentru elevi prin comentarii inserate în Google Docs, Slides sau Sheets;
- Modificările aduse documentelor păstrează un jurnal al tuturor acțiunilor pentru a vedea contribuțiile elevilor la munca de grup.

În ziua de azi, li se oferă elevilor un amalgam de informații. Google vine în ajutorul acestora, cu scopul de a crea ordinea în haosul total informațional. Oferă în acest sens variante simplificate Google de căutare a informației, precum GoogleX, care oferă, spre deosebire de tradiționalul Google și categorii posibile de încadrare a informațiilor căutate.

Google Docs este destinat utilizării documentelor colaborative. Documentele colaborative sunt acele tipuri de aplicații care oferă posibilitatea creării și editării unui document pe internet, cu specificația că mai mulți utilizatori pot lucra la acel document în același timp.

O altă aplicație extrem de folositoare, mai ales pentru cei ce lucrează în domenii ce includ educația, cercetarea etc, este Google Notebook. Aceasta permite căutarea informațiilor, organizarea acestora, scrierea unui articol, sau a unei lucrări etc.

Dacă, la o prima vedere, avansul uriaș al tehnologiei, combinat cu răspândirea Internetului, pare a reprezenta o amenințare, la o analiză mai atentă, se întâlnesc suficiente elemente care atestă faptul că tehnologia poate reprezenta mai mult decât un instrument de învățare, atunci când este utilizat în mod eficace. Aplicațiile existente, care se află într-o continuă adaptare, un continuu avans, facilitează nu doar acumularea de cunoștințe și abilități, ci și facilitează comunicare inter-umană, trecând de granițele geografice. Într-o eră în care capacitatea de a căuta bate capacitatea de a memora informații, unde creativitatea se dorește a fi cât mai dezvoltată, pentru a fi posibilă plierea pe cerințele ce vin tocmai din avansul neîntrerupt al tehnologiei, viața este schimbată în toate aspectele sale, iar individul are nevoie de o

pregătire temeinică tehnologică, pentru a putea supraviețui decent, pentru a putea menține un standard al calității vieții și pentru a se dezvolta însăși continuu, dar și pentru a contribui la dezvoltarea celorlalți. Accesul la tehnologie a devenit o prioritate pentru instituțiile de învățământ și cele academice, este obligatoriu să se găsească modalități pentru a integra noile tehnologii în procesul de învățământ superior.

Integrarea tehnologică este mai eficientă atunci când învățarea se axează, în egală măsură, pe pedagogie și pe tehnologie considerate ca un tot unitar, mai degrabă decât când se urmărește învățarea de tehnologii izolate. O serie de studii au demonstrat că integrarea tehnologică este mai mare când se învață despre tehnologii, concomitent cu un feedback suportiv, referitor la problemele pedagogice (de exemplu, cum ar fi: „cum să înveți cu ajutorul tehnologiilor”). [10]

Bibliografie

1. Aplicatii Educatie. (fără an). Preluat pe 02 03, 2020, de pe Eduapps: www.eduapps.ro/aplicatii-educatie/g-suite-for-education/
2. Chicioreanu, D. T. (fără an). Folosirea Tehnologiei Google în Educație. București: DPPD-SSU- Universitatea Politehnica București.
3. Forăscu, C. (2018, 06 12). Elearning în educația preuniversitară din România. Preluat pe 02 03, 2020, de pe itransfer.space/elearning-in-educatia-preuniversitara-din-romania/
4. Grosseck, G. (fără an). Google Notebook. Timisoara: Universitatea de Vest din Timisoara, Facultatea de Sociologie si Psihologie.
5. Institutul Național de Statistică. (fără an). Preluat de pe www.insse.ro/cms/ro/content/statistica-educa%C8%9Biei
6. Jakub. (2018, 06 19). Revizuirea. Preluat pe 02 03, 2020, de pe revizuirea.tech/41b8d62d3c/
7. Kamani, V. (2019, 09 14). Emerging Technologies: Reimagining How Students Learn With eLearning.
8. Osiceanu, M. E. (fără an). IMPORTANȚA INTEGRĂRII TEHNOLOGIEI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL. București: Universitatea Tehnică de Construcții București.
9. Statistică, I. N. (fără an). Statistica Educației. Preluat pe 02 03, 2020, de pe www.insse.ro/cms/ro/content/statistica-educa%C8%9Biei
10. Wikipedia-Google. (fără an). Preluat pe 02 02, 2020, de pe Wikipedia: ro.wikipedia.org/wiki/Google

Învățarea prin experiență: De la „puțin pentru noi” la „All4Brad”

De **Adrian Fărău**

Articolul prezintă, într-o manieră originală, creativă, literară, un model original și practic de învățare, și anume învățarea prin experiență, precum și transferul acestui tip de învățare către mediul formal al școlii. Astfel, este prezentat contextul acestei metode, cadrul de desfășurare și formele principale de punere în practică: întâlnirile Impact și proiectele de Service Learning.

A fost odată ca-n povești – și mai există încă – un ținut fabulos și mioritic, numit Țara Zarandului. Situat la poalele Munților Apuseni, acest ținut ascunde bogății nenumărate, valori umane, istorie, aur “fără număr”, dar și un mic orașel, care denumeste

simbolul vegetal al muntelui, și anume orașul Brad. Fugit parcă din fața civilizației, orașul freamătă de tradiție, de simplitate, de mistere aproape inimaginabile pentru cei ce vizitează locurile acestea. Printre locurile cele mai apreciate din acest oraș, se numără “Castelul”, o clădire de basm, impunătoare, cu o arhitectură impresionantă, care poartă numele eroului nostru național, Avram Iancu, și prin încăperile căruia s-au perindat, de-a lungul a 150 de ani, nenumărați Feți-Frumoși și Ilene Cosânzene, ce au zburat ulterior spre alte ținuturi, au devenit oameni responsabili și au făcut cinste mărețului “castel” – colegiu, din micul nostru oraș de munte.

De felul său foarte liniștit și cuminte, acum vreo 3 ani și jumătate, Castelul a început să freamăte, să se agite, să vrea mai mult, să vrea ceva nou, o schimbare majoră, în bine. Feții-Frumoși și Ilenele Cosânzene simțeau nevoia de altceva, știau că, sub praful istoriei, al rutinei și al monotoniei milenare, se ascunde CEVA. Ceva ce trebuia descoperit și scos la iveală. Ca paj al regatului, am recomandat tuturor mezinilor să doarmă liniștiți noaptea și le-am promis că vor visa schimbarea. A apărut în vis tuturor: era Zâna cea Bună a Educației. Avea un nume ciudat, cică se numea Fundația Noi-Orizonturi, un nume spectaculos, curios și rar pentru o zână de importanță ei. Ea né-a sfătuit că, pentru a reuși schimbarea, trebuie să formăm, cât mai mulți paji, Feți-Frumoși și Ilene Cosânzene, un cerc al încrederii; o încredere în nevoia de schimbare și în dorința de a face ceva util și important pentru Castel și, mai ales, pentru toată comunitatea din jurul lui. Zis și făcut! La sfatul ei, né-am adunat, cei mai vrednici, curajoși și energici curteni, și né-am transformat peste noapte în „*impacți*”, o ligă socială care își propunea o nouă gnoză, cea bazată pe responsabilitate socială, spirit de voluntariat, cetățenie activă, antreprenoriat social și leadership, valori cu care eram gata să luptăm cu toți balaurii, zmeii și spânii care né stăteau în cale. La început, am fost doi paji transformați în conducători și 35 de mezini transformați în eroi de basm. Știam că vom avea o călătorie grea, dar né plăcea asta, eram pregătiți și eram UNICI, prin ceea ce făceam; eram gata să dăm “Totul pentru Brad”/ “ALL4 Brad”. Și așa a început...

Ca în orice poveste frumoasă, mezinii-eroi au fost supuși unor probe demne de capacitățile lor de lucru și de inovare. Au pornit inițial ușor și au acționat la nivelul Castelului, iar provocarea a fost una demnă de un Treasure Hunt. Și-au arătat vitejia și curajul, încercând să ajute ceilalți Feți-Frumoși și Ilene Cosânzene, în a le oferi un mediu de viață mai sănătos și mai curat. Au numit această încercare „O lume fără fum, o viață fără răsărit”, iar ea s-a concretizat în achiziționarea și montarea unor detectoare de fum, amplasate în toaletele Castelului. Toată lumea, de la mic la mare, de la paj la prinț, de la moașă la prințesă, ca să nu mai vorbesc de rege, a fost mulțumită de finalul acestei încercări, adică vreo 500 de suflete de la Castel. Chiar și unii zmei... Cu acest proiect, liga impacților a prins aripi, au vrut mai mult, au simțit că lucrurile se pot extinde, au crezut în steaua lor și au mers mai departe. “Borcan Challenge” a fost o nouă încercare, un next level al ideii de a face ceva, de a ajuta și de a învăța. Au ieșit din sfera limitată a Castelului lor, au ieșit în lume, s-au extins. Dar au avut nevoie de o strategie mai elaborată, de unirea forțelor într-o echipă de viteji foarte puternică. Au realizat un spot al proiectului, au promovat dorința lor în mass-media, au făcut rost de elemente auxiliare și absolut necesare încercării, au strâns foarte multe borcane pline de bunătați locale, s-au luptat și cu niște balauri care încercau să le distrugă borcanele și intențiile, au donat ceea ce au strâns unui

număr de 20 familii nevoiașе din minunatul nostru oraș de munte. Le-a ieșit! Și au învățat multe din asta. Lucrurile au evoluat și mai mult. Impactii și-au activat o latură nefolosită încă foarte mult, talentul și creativitatea, au realizat obiecte de Crăciun și au purces la o minunată strângere de fonduri, în cadrul unui „Bal Caritabil”. Dovedind un excelent spirit antreprenorial, au folosit galbenii strânși pentru a cumpăra produse variate și a le oferi celor 50 de bătrânei drăguți, dintr-un ținut îndepărtat, oameni greu încercați de balauii destinului, ale căror zâmbete s-au stins foarte mult timp după plecare mezinilor-eroi impacti.

Dar povestea încă nu s-a terminat. Ea continuă și astăzi. E vie și energică, asemenea eroilor ce o populează. Impactii au devenit celebri la Castel, dar și în comunitatea micului regat. Sunt apreciați și recunoscuți, iar sentimentul de fericire absolută se vede în tot ceea ce fac. Într-o noapte, un lider mezin-erou a invocat-o pe Zâna cea Bună a Educației care i-a spus că ceea ce au făcut ei până acum, toate încercările peste care au trecut, poartă un nume cu origini în vechea mitologie a Angliei, și anume Service Learning. I-a explicat ce înseamnă, de fapt, această învățare și l-a rugat să transmită și celorlalți despre ea. Toți am înțeles cât e de important să înveți și să ajuți, în același timp, să schimbi ceva în comunitatea minunată în care trăiești și să contribui și la formarea personalității proprii, prin asta. S-a dat mare sfoară în regat, cum că anumiți mezini ai Castelului schimbă lucruri, fac ceva pentru comunitate și, implicit, aceasta face ceva pentru ei: îi ajută să învețe prin experiență. Ca în orice poveste frumoasă, impactii-eroi au putut trece peste încercări doar cu ajutor important. Au realizat legături puternice cu persoane importante din regat, cu instituții importante, de la biserică, muzee, azil de bătrâni, până la Marele Rege Primar al regatului, care i-a apreciat, i-a încurajat și a facilitat accesul lor în zone aparent interzise mezinilor de la Castel.

Impactii au elaborat toată strategia de a trece cu bine peste obstacole, au planificat, au discutat, au derulat și au implementat ceea ce și-au propus, ca niște adevărați profesioniști. Vocea lor s-a auzit în comunitate, semn că ceva NOU se întâmplă la Castel, au învățat prin asta că lucrurile importante se fac, dacă depui efort, dacă îți faci vocea auzită și dacă ești dispus să înveți din propria experiență. Iar Impactii „ALL4Brad” asta au făcut. Și părinții bravilor noștri eroi de poveste au reacționat pozitiv. I-am invitat la Castel, le-am explicat ce presupune implicarea copiilor lor în astfel de încercări, i-am asigurat că, oricât de feroși ar fi monștri cu care trebuie să se lupte, copiii lor vor fi în siguranță, vor învăța din asta și vor învinge, indiferent de rezultat, pentru că sunt o echipă puternică ce a devenit deja un glas important în comunitatea minunatului nostru regat, Brad. În plus, am mai făcut un lucru foarte important: am reunit, în momente-cheie, liga impactilor și am reflectat la ceea ce am făcut. După fiecare încercare, am analizat ce a fost bine și ce nu a mers, ce este de schimbat pe viitor și ce nu trebuie deloc să se schimbe, ce etape ale Service Learning au fost îndeplinite și ce nu, și mai ales, ce s-a învățat din tot ceea ce s-a făcut, ce valori, ce comportamente și aptitudini s-au dobândit. A fost esențial să reflectăm, deoarece reflecția face liga impactilor mai puternică, mai stăpână pe strategiile sale, mai dornică să continue pe calea învățării prin serviciu în folosul regatului din care fac parte ei.

Iar efectele poveștii „ALL4Brad” nu se termină aici. Eu, transformat din paj în conducător al ligii impactilor, am extins metoda Service Learning și la nivelul formal al activităților mele

obișnuite, celei de paj-profesor. Am introdus în orele cu mezinii de la Castel etape ale acestei metode, atât în învățare, cât și în evaluare, am propus atât la limba și literatura română, cât și la limba franceză, până nu demult balaui și dragoni cu care mezinii nu aveau nicio șansă de câștig, încercări și proiecte care respectă în totalitate legea nescrisă și scrisă a Service Learning, iar impactul a fost incredibil. Ei învață acum și la română și la franceză din propria experiență, rețin mai ușor, vin la școală cu mai mare drag, reflectează la tot ce fac și, ce e și mai important, au o relație absolut diferită cu pajul-profesor. E o relație de echipă, în care toată lumea e părtașă la un act educațional inovator și plăcut și în care fiecare învață de la celălalt, mezin de la paj, paj de la mezin. De asemenea, am fost foarte altruist și am dorit să fac cunoscută metoda și la alte Castele, din alte regate. Astfel că m-am dus în două regate vecine și am instruit alți paji-profesori pe drumul atât de util și esențial al învățării experiențiale. Iar efectul a fost cel scontat: curiozitate, dorința de implicare și de schimbare, precum și receptivitate la nou.

Ca în orice final de poveste, se restabilește echilibrul inițial al binelui. Momentan, toate încercările au fost doborâte, zmeii și balauii s-au ascuns prin cotloanele întunecate ale pământului, de frica impactilor-eroi, iar răsplata a fost pe măsură: „nuntirea” definitivă cu comunitatea din regat și primirea unei jumătăți din împărăție drept responsabilitate. Și promisiunea că mezinii-impacti-eroi vor fi gata oricând de o nouă aventură a cunoașterii și a învățării.

„Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea «All4Brad» așa...”

Jurnalul profesorului-părinte în perioada #STĂMACASĂCUFOLOS!

De **Stanciu Nicoleta**

Trăim zilele acestea o perioadă unică în viața noastră, a tuturor, o perioadă cu panică, spaimă, teroare, frustrări și lista poate continua. Din păcate, viața ni s-a îngreunat tuturor, dar este și mai mare păcat că noi înșine ne complicăm existența și nu ne gândim mai mult la copii.

Prezenta lucrare este o frântură dintr-un jurnal de reflecție realizat într-o perioadă ciudată pe care o traversăm. Cine s-ar fi gândit că voi avea timp pentru un astfel de jurnal? Și, totuși, viața ne rezervă surprize. Pentru că peste zeci de ani vom povesti cum am petrecut această perioadă, și, probabil vom mai uita detalii, mi-am propus să scriu acest jurnal.

Ziua 8: vineri, 20 martie 2020. Mă trezesc, îmi fac cafeaua și încep să mă gândesc ce trebuie să fac azi. Mă simt ca în reclamă „Ce caută un câine în casă?” Elevi, facebook, zoom, google meet, copilul meu de clasa a V-a, whatsapp, messenger, iarăși facebook, google classroom, facturi, documente, cumpărături etc. E o avalanșă de idei în capul meu. Suntem în a 8 - a zi de stat acasă, de stat în fața calculatorului, de dileme și controverse, de obligații și responsabilități mai mult sau mai puțin impuse și lista poate continua. Mă gândesc că toată nebunia asta mă transformă într-un robot, nu sunt aproape de copiii mei, nu pot să îi mângâi, să îi pup părintește pe frunte, să îi iau în brațe, să îi cert, să îi încurajez, să le explic. Păcat, mare păcat, pentru că acum este timpul lor, dar mai bine sănătoși și în siguranță.

De când s-au închis școlile a fost și pentru profesori o perioadă de încercări, de bălbâieli etc. Acum cred că lucrurile încep să se așeze. Fiecare profesor a căutat și a găsit până acum calea cea mai potrivită de comunicare cu elevii. E adevărat că sunt mai multe platforme unde trebuie să-și facă cont, dar dacă eu am început să mă mai obișnuiesc, vor reuși și ei.

Rezultate: Este vineri, și de luni tot experimentez diferite platforme de învățare în mediul online. Am instalat și am dezinstalat atâtea programe că mi-e teamă că se va „prăji” calculatorul. Miercuri m-am hotărât să folosesc Google classroom pentru a posta materiale didactice, filmulețe și sarcini de lucru elevilor mei. Constat că, azi, ei îmi răspund, îmi completează chestionare, încarcă fișe de lucru, ceea ce mă încântă și realizez că am făcut o alegere bună. Încep să comunic cu colegii mei și cu elevii prin grupurile create pe facebook.

Concluzie: Am stat în fața calculatorului o săptămână de dimineață până seara și am obținut cea mai eficientă (momentan) modalitate de lucru în mediu online cu elevii mei, dar totul în viață se poate îmbunătăți, nimic nu este perfect. Am constatat că și copilul meu este epuizat de atâtea canale de comunicare cu școală: whatsapp, messenger, edmodo, lectii-virtuale, zoom meeting, facebook etc. Mă uit la copilul meu și brusc mă trezesc la realitate: este prea mult. Toată săptămâna am stat și eu, și copilul meu cu ochii în calculator de dimineață până seara și instantaneu mă gândesc la elevii mei. STOP! Este prea mult și pentru ei. Mă cuprinde o stare de nemulțumire pentru că este prea mult acest „mediu online” și iau atitudine pe grupul de părinți al clasei fiului meu unde îmi exprim nemulțumirea că elevii au prea multe teme și prea multe canale de comunicare cu profesorii, motiv pentru care ei uită conturi, parole, ore stabilite, pierd șirul temelor.

Reflecție: Mă gândesc, că poate, aceeași atitudine pot avea și părinții elevilor mei. De ce? Pentru că eu am pierdut șirul temelor date în această perioadă pe toate aceste canale cu pagini întregi de scris, transcris, copiat etc. și chiar îl înțeleg și pe Mihai al meu și pe elevii mei, că nu mai știu de unde să scrie și ce să scrie și actul didactic nu și-a atins scopul.

Eu sunt un părinte care am încercat să îi pun la dispoziție copilului mei toată tehnologia de care este nevoie și toate aceste aplicații instalate, dar dacă aș fi fost un părinte modest de la țară, unde uneori nu este nici semnal, care nu ar fi avut aceste posibilități, cum né-am fi descurcat cu așa-zis-ul mediu online care nu are nici o finalitate, nici o relevantă și nici o eficiență?

Destul îl terorizezi pe copil cu faptul că stă numai în casă, afară este frumos și nu are voie, toată săptămâna am stat numai cu zoom meeting, cu instrucțiuni pe facebook, etc. O vom lua razna și vă spun sincer că eu împreună cu copilul meu nu vom putea ține ritmul în felul acesta. Și totuși, suntem optimiști ca TOTUL VA FI BINE!

Întâmplări ale zilei: De la ora 11 am fost online să urmăresc atelierul despre Google meet, din cadrul proiectului CRED. La sfârșit, concluzionez că este o aplicație bună, că am învățat ceva nou, că pot utiliza aplicația OPENBOARD pentru tabla interactivă. Dar, ce folos? Cu ce sacrificii? Seara mă gândesc că nu noi suntem victime ale acestei perioade, ci personalul medical, polițiștii, personalul de la SMURD și familiile lor, care sunt cei mai expuși pentru că se duc la serviciu neechipați corespunzător. Pentru mine, din tot ce am trăit astăzi, acum, în această seară, rămâne emblematic și îmi răsună în minte răspunsul unui elev: Ce lecții

online frate? Eu am de tăiat la vie.

La distanță, dar împreună pe TwinSpace

De Ludmila Cojocari

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe țări să închidă școlile pe o perioadă care poate fi mai multe săptămâni, noi, profesorii suntem acum provocați să né adaptăm rapid și să transmitem un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală cu instrumente online accesibile pentru toți și multă determinare, putem face progrese împreună.

Dat fiind faptul că, fac parte din această Comunitate a școlilor din Europa – eTwining – am creat Clase Virtuale pentru a continua procesul educațional și a păstra legătura cu elevii. Aplic acele competențe digitale formate în cadrul activităților organizate în cadrul eTwinning, diverse instrumente TIC învățate, pentru a stimula interesul elevilor pentru studierea matematicii.

După aprobarea proiectului de către Biroul Național din Republica Moldova, am început imediat lucrul. Dat fiind faptul că platforma TwinSpace né oferă o multitudine de opțiuni, le implementez cu succes pe toate pentru ca colaborarea online cu elevii să fie mai atractivă, interesantă, diversificată. Platforma permite încărcarea resurselor educaționale pentru elevi, diverse materiale, incorporarea jocurilor, testelor și oferă opțiunea de chat.

Pentru fiecare temă nouă studiată, este creată o pagină unde se prezintă subiectul nou prin plasarea lecțiilor-audio cu explicații înregistrate în prealabil, ce asigură „dirijarea învățării”. Astfel, fiecare copil are posibilitatea să studieze tema nouă în orice timp și cu tempoul caracteristic fiecăruia. La consolidarea cunoștințelor, propun diverse quiz-uri online, care presupun aplicarea a ceea ce s-a învățat. După care sunt propuse sarcini de rezolvare și fiecare elev-participant plasează tema pe ”Tabla virtuală”-TwinBoard. Astfel, în calitate de profesor, pot monitoriza activitatea fiecărui participant online.

Plasez poze din secvențele lecțiilor desfășurate sincron, pentru cei care din diverse motive nu au fost prezenți.

TwinSpace-ul este unul dintre instrumentele-soluție în contextul provocărilor de astăzi, un instrument care asigură transferul de la instruirea din sălile de clasă la mediul online.

După părerea mea, implementarea acestor modalități noi de organizare și combinare a resurselor și metodologiilor de instruire motivează elevii pentru studiu și participare la ceea ce le propunem. Întrebând elevii dacă le place învățarea la distanță pe platforma eTwinning, au răspuns: interesantă, captivantă, distractivă, productivă...

Avantajele și dezavantajele teleșcolii

De **Daniela-Eugenia Vodită**

Dacă ești dascăl, sigur te-ai confruntat sau remarci anumite avantaje și dezavantaje în colaborare cu elevii sau studenții pe care îi formezi în varianta on-line. Ți este mai bine, mai ușor, te regăsești sau nu îți face plăcere, este mai obositor? Sunt doar câteva dintre întrebările care apar în mintea noastră, a profesorilor.

De aproape patru luni, oamenii au făcut cunoștință cu un nou acronim, COVID19, cu multiple influențe asupra unor grupuri-țintă care s-au diversificat pe parcurs, reușind să producă deja schimbări majore la nivel medical, social, psihologic, lingvistic, economic, educațional, familial și implicit personal.

La început, cadrele didactice aveau un grad mai mare de relaxare, întrucât erau convinse că noul virus nu se dezvoltă în corpurile copiilor, apoi au aflat că aceștia ar putea fi potențialii purtători și a apărut teama. Predând în Școala Europeană Luxembourg II, mi-amintesc de sfârșitul lunii februarie când, înainte de parcurgerea conținuturilor propuse predării, le făceam instructaj elevilor despre igiena personală, în special a mâinilor și de asemenea le spuneam cât de importantă este distanțarea socială. Timp de două săptămâni, am lucrat diferit din punct de vedere psihologic și metodic și am avut un sentiment straniu, necunoscut, conștientizând că nu eram pregătită ca dascăl pentru o asemenea experiență. Unul dintre avantajele mele la momentul acela a fost numărul mic de elevi din fiecare clasă (4–5 în medie) și am înțeles cât de important este acest aspect și că ar trebui să se ia măsuri de către persoanele autorizate, astfel încât masele de elevi să se reducă. Pe lângă acest avantaj, am descoperit și altele: holurile largi, încăperile spațioase, varietatea curților pentru pauză, spațiul generos al bibliotecii, multele bănci și săli pentru destindere ale elevilor, sala profesorilor mare, sala cu cele opt copiatoare de ultimă generație în care putea păstra ușor limita socială, sala cu diferite calculatoare pentru profesori și bineînțeles posibilitatea ca aproape toți dascălii să aibă sala lor de clasă, elevii fiind cei care vin spre profesori, nu invers. Zi de zi, subiectul fierbinte, de interes general, era numărul persoanelor infectate în Luxembourg, în România și în toată lumea. Deși eram de departe de locurile natale românești, atât eu, cât și elevii né simțeam mai aproape de cei dragi ca niciodată. Cred că de la Revoluția din 1989, nu am avut trăiri așa de puternice, cu toate că la acea dată mă aflam în perioada copilăriei târzii. Am remarcat spiritul de solidaritate, bunătatea, dorința de ajutor și sinceritatea românilor din diaspora, parcă era și este un tablou eschatologic, după cum mărturisea unul dintre elevi.

Pe fundalul neliniștii, al fricii accentuate, al confuziei, al îngrijorării și al incertitudinii, se poate vorbi despre un nou profil comportamental și atitudinal nu doar pentru elev, ci și pentru profesor, fiindcă în școlile europene (Luxembourg, Belgia, Italia, Franța, Spania, Germania etc.), cursurile se țin de la distanță.

În Școala Europeană din Luxembourg II, profesorii au fost anunțați cu aproximativ două săptămâni înainte că, în eventualitatea unei comunicări, procesul educativ va continua în varianta teleșcoală, apelând la programul Teams. În acest sens, informaticienii au ținut un training pentru cadrele didactice cu scop informativ. Am

apreciat buna organizare, implicarea și disponibilitatea de a răspunde unor întrebări înainte de a se munci de acasă.

În cele ce urmează, aș enumera câteva dezavantaje pe care le-am identificat în varianta susținerii activităților de învățare la distanță, online:

- lipsa unei comunicări eficiente
- oboseala fizică și psihică
- dureri în zona oculară, cervicală și lombară
- petrecerea timpului îndelungat în fața unui device
- absența mișcării
- conexiune slabă la internet
- probleme tehnice
- absența contactului direct
- relaționare virtuală
- factori externi perturbatori
- imposibilitatea de a deține un calculator (dacă sunt mai mulți frați sau în mediile rurale)
- predare superficială fără posibilitatea de notare a ideilor pe tablă
- imposibilitatea de verificare a elevului
- dublarea temelor
- neadaptarea profesorului la noua tehnologie
- imposibilitatea de exprimare a unor stări sufletești
- crearea dependenței de aparat
- comportamente deviate
- imposibilitatea de a lucra din același spațiu
- neputința de a lucra în echipe.

Dintre beneficiile teleșcolii, aș preciza:

- trezitul mai târziu
- hrănitul corespunzător, mai sănătos
- respectarea celui alt pentru a auzi informația transmisă de către profesor
- lucrul într-un spațiu confortabil
- plăcerea de a se afla în fața calculatorului
- evitarea aglomerației din mijlocul de transport
- eficientizarea în organizarea timpului
- păstrarea contactului cu profesorul prin chat, call sau videochat
- îndeplinirea mai rapidă a unei sarcini de lucru
- posibilitatea de testare și de ascultare a elevilor
- adaptarea dascălului la lumea digitală pe care o poate înțelege mai bine
- creativitatea
- insistarea pe munca individuală
- responsabilizarea elevilor
- primirea mai rapidă a sarcinilor de lucru îndeplinite
- monitorizarea elevilor de către părinți.

În această perioadă a stării de urgență, a apărut sentimentul accentuat de dor accentuat al elevilor față de școală. Dragul și dorul de școală apar în situații-limită, nu în condiții de relaxare, de prosperitate, de confort sau de posibilitate. Oare elevul va prețui mai mult valorile educaționale? Nu am certitudinea unei transformări, ci a rămânării pe poziție. Am devenit ca profesori și ca elevi ofertanți și avem un discurs declarativ cu privire la școală:

- Dacă mă voi întoarce, voi învăța.
- Dacă aș fi la școală, i-aș respecta pe colegi și pe profesori.
- Dacă eram în clasă, mi-aș fi dat interesul.
- Dacă aș da un test, aș lua note mari.
- Dacă eram la școală, aș fi putut preda mai bine, mai eficient.
- Dacă aveam tabla, puteam să notez ideile principale etc.

Ce ar fi să îndepărtezi conjuncția subordonatoare DACĂ, urmată în general de un verb la modul condițional-optativ?! Se scriu și se spun facil declarații, dar este dificil a le dovedi faptic. Acum, în momentul crizei, fiecare (dascăl /elev) este și va fi identic. O schimbare de mentalitate și de comportament nu are loc într-un timp scurt pe fondul fricii și al incertitudinii, ci este un proces de lungă durată care presupune mai întâi conștientizarea.

Starea de bine a preșcolarului în contextul actual al izolării

De **Nica-Rozalia Oros**

Contextul actual a adus schimbări pe toate planurile în viața noastră, cu precădere în viața celor mici, a căror posibilitate de înțelegere este limitată. În acest sens, părintele se află în fața unor noi provocări, iar cadrul didactic, prin intermediul diferitelor căi de comunicare, continuă să îi fie partener în educarea preșcolarului. Articolul prezintă realități frecvent întâlnite și oferă câteva sugestii de abordare a preșcolarului și de acțiune cu acesta. Educația preșcolarului continuă acasă în această perioadă. Cu toate schimbările survenite în viața fiecăruia, adult sau copil, familiile au fost supuse unor noi provocări. Atitudinea și reacția fiecăruia este diferită în perioada de stres. De multe ori le pretindem copiilor anumite comportamente, cu toate că și adultului îi este dificil să reacționeze conform normelor în aceste situații; cu atât mai mult, copilul nu este pregătit emoțional și nici biologic să facă față stresului.

Știm că fiecare copil are la baza comportamentului modelul părintelui, reacțiile adultului, pe care le preia prin imitație și le internalizează. De aceea, adultul-model, în cazul acesta, părintele, trebuie să fie mai atent ca niciodată la propriile acțiuni. Se întâmplă ca părintele să fie mult mai solicitat decât în trecut și aici mă refer la presiunea exercitată de atribuțiile de serviciu care se îndeplinesc acasă și nu la locul de muncă, de respectarea nevoilor celorlalți membrii ai familiei aflați în contact direct 24/24, de gândurile și nesiguranța generate de pandemie, de schimbările survenite pe toate planurile. Copilul, prin fragilitatea vârstei, nu înțelege aceste schimbări. Îi este neclar de ce petrece atât de mult timp în casă, de ce este restricționat doar la plimbarea în jurul locuinței, de ce nu își poate întâlni colegii de grădiniță sau bunicii, de ce nu poate alerga în părculețul copiilor.

Părinții comunică cu copiii lor (și invers), nu doar prin mesaje

verbale, ci și prin componente nonverbale, afectiv-emoționale, gesturi vizibile sau abia perceptibile. O privire atentă sau dezinteresată, o îmbrățișare sau un zâmbet, un gest de afecțiune sau de nervozitate, completează mesajul verbal, îi conferă altă valoare. Părinții trebuie să fie calmi și să își controleze primul impuls când copilul se comportă greșit. Copilul înțelege când îi este criticat comportamentul, de aceea trebuie să evităm a-l critica pe el ca persoană, atenția noastră să se axeze asupra faptei greșite. Copiii încep să realizeze ce reacție emoțională urmează unui ton ridicat al unui adult sau ce expresie facială pot observa la o persoană care râde puternic. Prin intermediul condiționării, al empatiei sau al contagiunii emoționale, copilul, reușește să înțeleagă emoțiile celorlalți.

În perioada preșcolară, copiii reușesc treptat să identifice cauzele sentimentelor oamenilor, limbajul emoțiilor câștigând în acuratețe, claritate și complexitate. Copiii respectă reguli de exprimare a emoțiilor (Schaffer, R.):

1. reguli de minimizare: reducerea exprimării mâniei sau furiei;
2. reguli de maximizare: în cazul primirii unui dar mai puțin dezirabil, conform conveniențelor, ar trebui să prezinte aceeași intensitate ca în cazul unui dar mult dorit;
3. reguli de mascare: atunci când se consideră că este mai potrivită o expresie neutră;
4. reguli de substituie: când o emoție este înlocuită cu una total opusă.

În însușirea acestor reguli, un rol fundamental îl au părinții. Aceștia transmit regulile prin trei căi: antrenamentul (instrucțiuni directe), modelarea (observarea și imitarea adulților), învățarea contingențelor (extrag regulile în urma interacțiunilor cu adulții).

În contextul actual, aspectele care țin de asigurarea stării de bine a copilului în familie se referă la:

- climatul din familie: relațiile dintre părinți, dintre frați, dintre părinți și copii;
- rutinele copilului: trezirea, igiena personală, aranjatul camerei, micul dejun, etc.;
- implicarea copilului în realizarea unor activități gospodărești: aranjatul mesei, spălatul și curățatul fructelor și legumelor, împăturitul hainelor, adunatul jucăriilor;
- conceperea unui program de activități distractive și jocuri împreună cu toți membrii familiei: activități sportive în casă (fitness, yoga), jocuri de societate, activități practice de confecționare de jucării din materiale din natură sau reciclabile etc.;
- recapitularea cunoștințelor însușite la grădiniță prin constanta legătură cu educatoarea: cunoștințe despre corpul uman, despre natură și viețuitoare, mediul social, reguli de comportament, cunoștințe matematice, comunicare și limbaj, conștientizarea și reglarea emoțională, deprinderi fizice, abilități practice;
- dozarea corespunzătoare a timpului petrecut pe device-uri e importantă pentru sănătatea copilului. Beneficiile acestora nu pot fi contestate (acumulare de informații, dezvoltarea spiritului de observație, creșterea vitezei de reacție, a capacității de selecție etc.), cu toate că studii recente au arătat că efectele negative sunt inevitabile (aparitia durerilor de cap, a dificultăților de concentrare, problemelor de vedere, limitarea interacțiunilor și a comunicării directe); -povestea

de seară este un moment de conectare directă cu părintele, iar câștigul este de partea tuturor: copilul își îmbogățește limbajul, își dezvoltă memoria, imaginația, își însușește reguli de comportament, află despre noi moduri de acțiune prin prisma personajelor, îndrăgește cărțile, îi este asigurat un somn mai liniștit, iar, pe de altă parte, părintele beneficiază de momente de apropiere când își ține în brațe copilul, când se transpune în personaje diferite ca tipologie și e nevoit să își modeleze vocea, să gesticuleze, să vorbească șoptit sau să cânte;

- stabilirea de comun acord a unor reguli de comportament și aplicarea unor limite, deoarece părinții trebuie să știe că regulile se formulează în termeni de comportamente observabile, folosind termeni simpli, pe înțelesul copilului, evitând formulările vagi;
- acordarea de recompense care trebuie să respecte un echilibru între recompensele sociale (laudele) și cele materiale.

Toate schimbările survenite în ultimele 5 săptămâni vor avea repercursiuni în viitor. Pot să apară situații de oboseală a adultului și copilului, lipsa somnului, schimbarea programului de odihnă pe timpul zilei și a nopții, lipsa poftei de mâncare sau, din contră, accentuarea ei, schimbări ale stării fizice resimțite prin ușoare dureri, oscilații în greutate. În relația cu copilul, părintele nu trebuie să îi amintească mereu copilului să facă activitățile de rutină, pentru că astfel comentariile lui vor fi mai puțin eficiente. Este mai bine să îi spună: „Îmi place că ți-ai pus toate jucăriile la loc!” în loc de „Îmi place că o dată ai reușit și tu să-ți aranjezi jucăriile fără să-ți spun!”.

Comportamentul bun trebuie răsplătit, dar este necesar ca părinții să înțeleagă că există o diferență între răsplată și alintare. Răsplata este ceva ce copilul primește după ce s-a comportat bine, în timp ce alintarea este ceva ce i se oferă înainte pentru a-l motiva să facă ceva. Părintele trebuie să fie un bun model de urmat. Cel mai important este să dezvolte un mediu sigur pentru copil în care acesta să se simtă în iubit și protejat, înțeles și sprijinit la nevoie. Cu toate acestea, comportamentele inadecvate ale copilului sunt frecvente acum.

Copiii nu se comportă întotdeauna după așteptări din cauza unor motive variate: nu știu cum să o facă, vor să atragă atenția asupra lor, se plictisesc și atunci, pe fondul izolării și al incertitudinilor, pot să apară o serie de factori de risc cu referire la modul în care părinții iau atitudine față de manifestările emoționale ale copilului. Părinții care obișnuiesc să reacționeze la emoțiile negative ale copilului prin furie sau nemulțumire, prin minimalizarea sau descurajarea comportamentului vor amplifica reacțiile negative ale copilului.

Se știe că părinții joacă rolul de facilitatori ai contextelor emoționale și a experiențelor sociale, astfel, este necesar ca părinții să utilizeze situații de ghidaj și antrenament social legat de comportamentele emoționale și sociale. Așa se dezvoltă abilitățile de cooperare, de negociere și empatia la copii.

În relația cu copilul, conștientizăm faptul că universul psihic este marcat de emoție pentru fiecare dintre noi, că plăcerea lucrului bine-făcut asigură trăirea satisfacției și că întreaga noastră existență se derulează pe un fond emoțional. Un context emoțional optim (conceput pentru a stimula) favorizează stabilirea unui climat propice copilului, care îi oferă încredere și stabilitate, îi

asigură o stare de bine.

Bibliografie:

1. Ștefan, C. A., Kallay, E. (2007). Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolar – Ghid practic pentru educatori. Cluj-Napoca: Ed. ASCR.
2. Schaffer, R., (2005). Introducere în psihologia copilului. Cluj-Napoca: Editura ASCR.

Profesor în timpul pandemiei...

De **Anca-Marcela Nădășan**

În această perioadă care provoacă disconfort și aduce angoasă în sufletele noastre, am avut timp să reflectăm la faptul că cerințele în materie de competențe s-au schimbat, că tot mai multe locuri de muncă fac obiectul automatizării, tehnologiile joacă un rol tot mai important în toate domeniile de activitate, iar competențele antreprenoriale, sociale și civice devin din ce în ce mai relevante în vederea asigurării rezilienței și capacității de adaptare la schimbări. Capacități precum soluționarea problemelor, gândirea critică, capacitatea de a coopera, creativitatea, gândirea computațională sau autoreglarea, sunt esențiale pentru cei care au o carieră didactică.

Îmbunătățirea sprijinului acordat personalului din învățământ pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin și îmbunătățirea educației lor, pentru actualizarea și validarea metodelor și instrumentelor de evaluare și pentru introducerea unor forme noi și inovatoare de predare și învățare sunt mai necesare în zilele noastre decât oricând.

Recomandarea Consiliului Uniunii Europene din 22 mai 2018 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții prevede, printre multe altele:

- creșterea și îmbunătățirea nivelului de competențe digitale în toate stadiile procesului de educație și formare, la nivelul tuturor segmentelor populației;
- sprijinirea personalului didactic, precum și a celorlalte părți interesate care sprijină procesele de învățare, inclusiv a familiilor, în scopul îmbunătățirii competențelor-cheie ale cursanților, ca parte a abordării pentru învățarea pe tot parcursul vieții în educație, formare și mediile de învățare.

Cadrul de referință stabilește opt competențe-cheie: competențe de alfabetizare; competențe multilingvistice; competențe în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii; competențe digitale; competențe personale, sociale și de a învăța să înveți; competențe cetățenești; competențe antreprenoriale; competențe de sensibilizare și expresie culturală.

Competențele digitale implică utilizarea cu încredere, critică și responsabilă a tehnologiilor digitale, precum și utilizarea acestora pentru învățare, la locul de muncă, și pentru participarea în societate. Ele includ alfabetizarea în domeniul informației și al datelor, comunicarea și colaborarea, educația în domeniul mass-mediei, crearea de conținuturi digitale (inclusiv programarea), siguranța (inclusiv bunăstarea digitală și competențele legate de securitatea cibernetică), chestiunile legate de proprietatea intelectuală, precum și soluționarea problemelor și gândirea critică.

Sub sceptrul pandemiei actuale, și profesorii de limba și literatura română s-au adaptat noii situații. Cursul CRED, promovat de Ministerul Educației și Cercetării prin intermediul CCD-urilor, s-a dovedit în aceste condiții a fi un avantaj pentru cei care au avut, de ce să nu recunoaștem, curajul de a-l începe și, mai ales, îndârjirea de a-l duce până la capăt. Lungile ore petrecute în fața calculatorului pentru documentarea în vederea întocmirii temelor, pentru înțelegerea perspectivei în ceea ce privește abordarea noilor programe școlare, sacrificarea timpului liber sau a timpului alocat familiei, depășirea inconvenientelor tehnice și dobândirea abilităților pentru participarea la webinare, înghițirea frustrărilor legate de postarea temelor pe platformă au contribuit la formarea unor abilități, sau mai bine zis a unor competențe care se dovedesc a fi extrem de utile în acest moment.

Astfel, profesorul de limba și literatura română poate utiliza tehnologiile digitale pentru a-și desfășura activitatea online, pentru colaborarea cu elevii și părinții acestora, precum și pentru a-și manifesta creativitatea în vederea realizării obiectivelor. Concis, are capacitatea de a utiliza, accesa, filtra, evalua, crea, programa și împărtăși conținuturi digitale. Nu trebuie să omitem faptul că utilizarea de tehnologii și conținuturi digitale necesită o atitudine reflexivă și critică, dar care manifestă în același timp curiozitate, este deschisă și orientată spre viitor.

Pentru derularea activităților cu elevii, pentru gestionarea clasei și a activităților de învățare, pentru comunicare și colaborare cu elevii se pot folosi diferite platforme digitale: Google Classroom, Microsoft Teams, Edmodo, Moodle, Easyclass, Wand etc. Există platforme cu resurse pentru toți profesorii interesați să-și dezvolte competențele digitale și să susțină activități de învățare: Digitaliada, iTeach, LearningPark, Livresq, MyKoolio etc.

Digitaledu.ro este o platformă cu idei de activități de învățare pentru elevi, contribuind la ameliorarea educației cu ajutorul tehnologiei.

Profesorii care doresc să valorifice noile tehnologii în activitățile de învățare cu elevii, valorificând experiența și rezultatele obținute până acum în proiectul CRED pot accesa digital.educared.ro.

Secțiunile din cadrul portalului oferă sprijin privind instrumente online disponibile pe care le pot folosi dascălii în activitățile de învățare la distanță cu elevii. Să nu uităm de manualele digitale care sunt la îndemâna cadrelor didactice și elevilor care dispun de internet. Accesibile profesorilor care au internet sunt și diverse instrumente digitale: Microsoft Powerpoint, Edpuzzle, Bubbl.us, Voki, Google slides, Openboard etc. și instrumente pentru comunicare: Google Meet, Zoom, YouTube etc.

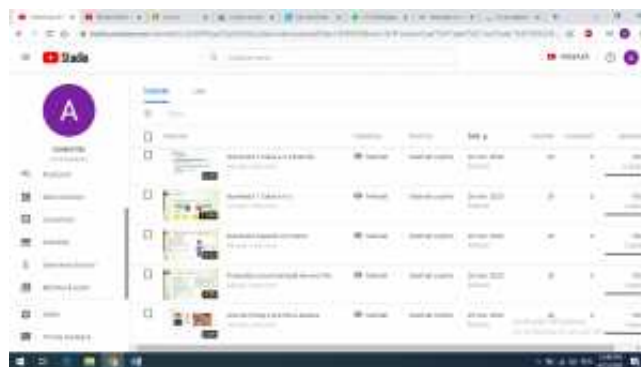
Soluții există, doar trebuie să dai dovadă de determinare și, de ce nu, de dorința de a combina într-o manieră atractivă alternativele prezentate mai sus. Creând un **canal YouTube**, poți transmite conținut video online. Exemplu:

Pas 1: realizezi materialul didactic în Powerpoint;

Pas 2: înregistrezi lecția cu OpenBoard (este un software de predare multiplă platformă open source pentru tablă interactivă, conceput în principal pentru utilizare în școli și universități);

Pas 3: încarci materialul pe YouTube și obții un link;

Pas 4: transmiți link-ul elevilor.

Avantaje: elevii pot reveni oricând la materialul didactic; link-ul poate fi foarte ușor integrat în platforma Google Classroom și se poate crea un test sau un chestionar care pot fi atribuite ca teme. Dezavantaje: este necesară o bună conexiune la internet; elaborarea materialelor necesită destul de mult timp din partea profesorului. Se poate urmări pentru exemplificare link-ul: <https://youtu.be/oLL6LjHi8I>.

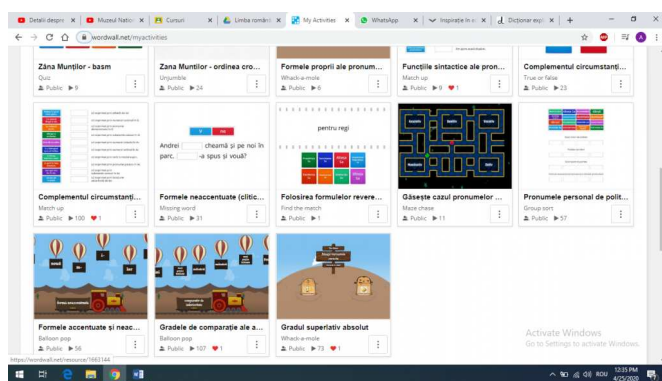
□

O resursă educațională utilă pentru profesorii de orice specialitate este și **Wordwall**, o platformă pe care se pot alcătui exerciții foarte atractive pentru elevii din ciclurile primar și gimnazial, oferind profesorului posibilitatea de a vedea rezultatele fiecărui elev. Oferim câteva exemple de exerciții întocmite pentru obiectul limba și literatura română, ciclul gimnazial:

- complementul circumstanțial de loc și propoziția CL:

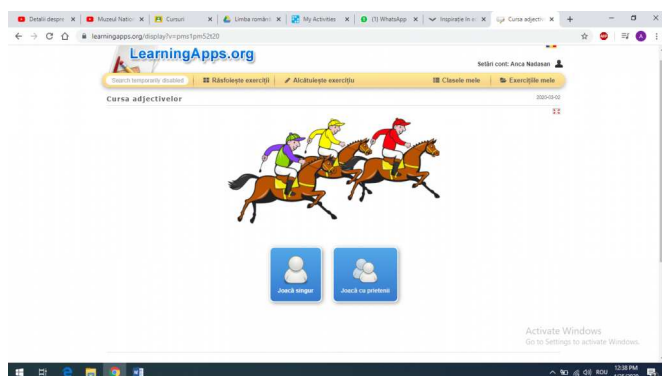
wordwall.net/play/888/162/630 și
wordwall.net/play/888/303/555;

- formele clitice ale pronumelui personal:
wordwall.net/play/885/763/385;
- pronumele personal de politețe:
wordwall.net/play/884/865/475 și
wordwall.net/play/858/272/378;
- folosirea formulelor reverențioase:
wordwall.net/play/885/623/620;
- cazurile pronumelui personal: wordwall.net/play/885/275/161;
- pronumele reflexiv: wordwall.net/play/929/461/529;
- ordinea cronologica a întâmplărilor în basmul „Zâna Munților”: wordwall.net/play/951/711/575;
- basmul: wordwall.net/play/952/469/672;
- funcțiile sintactice ale pronumelor personale:
wordwall.net/play/924/394/243;
- formele proprii ale pronumelui reflexiv:
wordwall.net/play/929/461/848;

Learningapps este o altă aplicație utilă pentru profesori, dându-le posibilitatea acestora să observe dacă elevii au realizat sarcinile oferite:

- vocabular și fonetică pentru clasa a VIII-a (în urma vizionării lecției din cadrul școlii online oferite de TVR2 în colaborare cu MEC): learningapps.org/display?v=p473zsaq220;
- cursa adjectivelor: learningapps.org/9318561;
- gradele de comparație ale adjectivului:
learningapps.org/display?v=pkv6myiqk20;
- pronumele reflexiv: learningapps.org/watch?v=p87tzu6h520;

În concluzie, profesorul actual poate și trebuie să devină un

profesor digital care să sprijine dezvoltarea competențelor-cheie, acordând o atenție specială în ceea ce privește sporirea conștientizării de către toți elevii și colegii a importanței dobândirii de competențe-cheie și a legăturii acestora cu societatea. În contextul actual, creșterea și îmbunătățirea nivelului de competențe digitale în toate stadiile procesului de educație și formare, la nivelul tuturor segmentelor populației se dovedește a fi nu un moft sau un vis, ci o necesitate.

Resurse:

- eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2018.01.0001.01.RON&toc=OJ.C:2018:189:TOC
- digital.educred.ro/#h.7lakq2ml64vq
- digitaledu.ro

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice